

KOMARČKOVE NOVICE

KULTURA, DEDIŠČINA IN ZABAVA ... GREJO DOBRO SKUPAJ

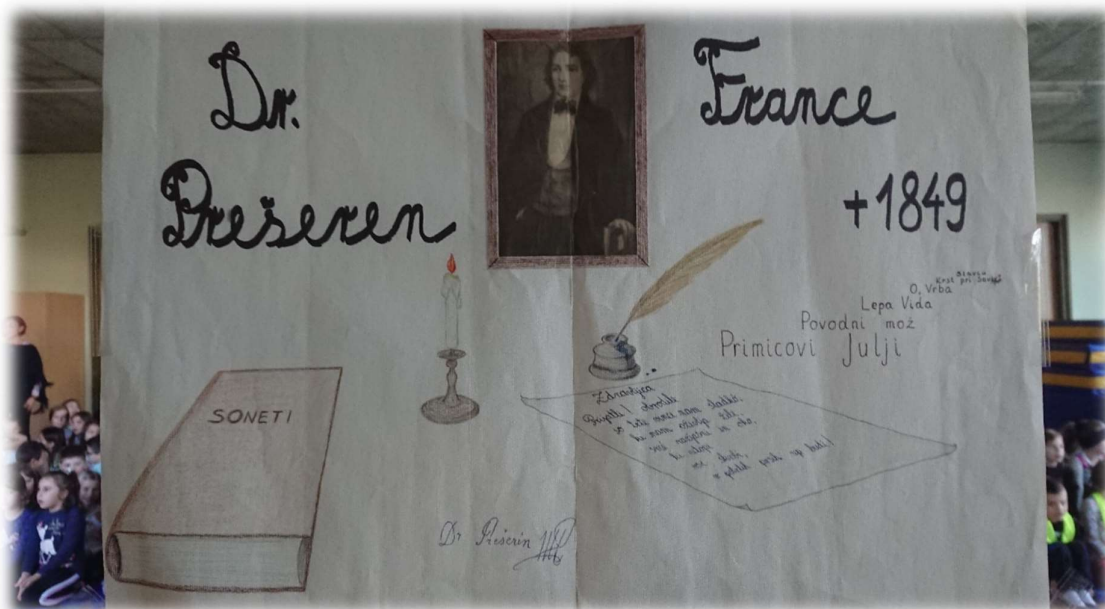
POTUJEMO, POTUJEMO, RAZISKUJEMO SVET....

OBISK BODOČIH PRVOŠOLCEV

LITERARNI IN LIKOVNI
PRISPEVKI UČENCEV

PRIREDITEV OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

V petek, 7. 2. 2020, smo v mali telovadnici obeležili Prešernov dan. Slovenski kulturni praznik in državni praznik je dela prost dan v Sloveniji. Praznujemo ga 8. februarja na obletnico smrti največjega slovenskega pesnika, Franceta Prešerna. Prav na ta dan poteka tudi osrednja državna proslava, na kateri podelijo Prešernove nagrade in nagrade Prešernovega sklada za vrhunske dosežke na področju umetnosti v državi. Nastopili so učenci druge triade z angleško pesmico pod vodstvom učiteljice Urške. Nato so nam učenke višjih razredov predstavile svoj pogled na kulturo. Najprej smo se pogovorili o našem pesniku.

priveditve so ugotovile, da veliko že vemo. Nekaj pa so nas še naučile. Predstavile so nam pot v London na humoren in zanimiv način. Stičišče kultur iz vsega sveta jih je presenetilo v zanimivih doživetjih. Učenke so oktobra z učiteljico Urško obiskale kulturno umetniške ustanove. Med najbolj zanimivimi je bil naravoslovni- tehniški muzej, British Museum. Tam so vidеле najstarejšo mumijo. Največja atrakcija Londona je London eye (Londonsko oko). To je ogromno kolo, ki se počasi vrti. Ljudje si tako lahko ogledajo velik del Londona. Mesto ima podzemno železnico z zelo veliko postajališči. Izstopile so na postajališču Wembley park, blizu postaje je velik Wembley nogometni stadion. Londonske podzemne železnice so precej onesnažene, zato so si morali, ko je prihajal vlak, prekriti usta in nos, sicer ti priteče nekaj črnega iz nosa. Ogledali so si tudi Big ben. Vodič jim je povedal, da to znamenitost lahko vidijo od znotraj le državljani Anglije. On ga nikoli ni videl od znotraj.

Obiskali so muzej slavnih oz. muzej lutk, ki so kopije slavnih npr. Dwayne »The Rock« Johnsona, Priyanko Chopro, Shreka, Donalda Trumpa, James Bonda, One Direction, Ronalda, Beyonce, Amy Whitehouse in druge. V muzeju so si ogledali tudi, kako izdelujejo lutke, se z njimi slikali in jih občudovali. Šli so v slavno kavarno Starbucks. Kot običajni najstniki so komaj čakali na kavo, frape ali čaj, saj naj bi bilo to nekaj izrednega, posebnega. Pa ni bilo.

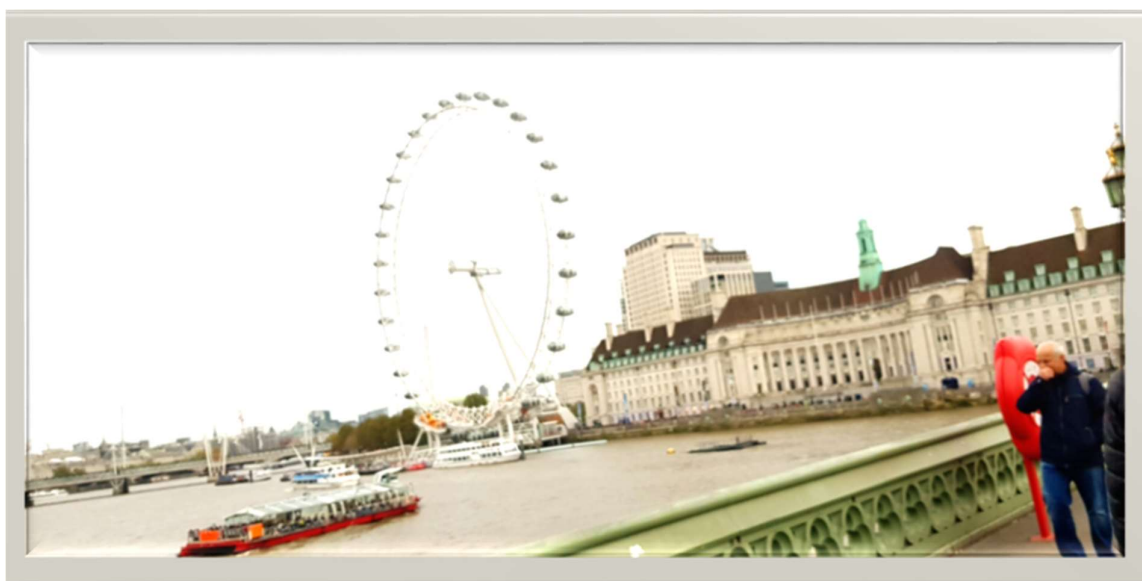

Zadnji dogodek je bil na Camden high street. Tam so imeli uro in pol prostega časa. Zelo so morali biti pozorni na nahrbtnike, da ne bi kdo kaj ukradel. Nakupili so darila za domače in nekaj zase. Iz Londona smo se vrnili nazaj, na umetnost. Pogovarjali smo se o likovni umetnosti.

Na ogledalih so vsele umetnine, ki niso bile samo navadne slike.

Bile so optične prevare. Dobro si moral pogledati slike in opazil si mnogo zanimivih motivov znotraj ene velike figure. Učenke so razložile simbolne pomene le-teh.

Dekleta so kljub učnim obveznostim, dodatnim aktivnostim in boleznim same sestavile večino programa. Super ste, punce!!! Pohvalo jim pove učiteljica Meta. (Besedilo: Meta Rogelj, Patricija Novak Gortan, Kristina Špegar, Hidajeta Dizdarević in Marjeta Bilban, foto: Patricija Novak Gortan, Kristina Špegar, Hidajeta Dizdarević in Marjeta Bilban)

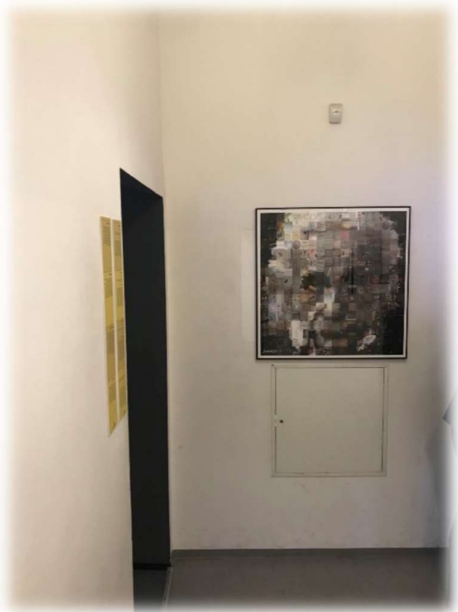

OBISK HIŠE ILUZIJ

Na naši šoli je v torek, 17. 12. 2020, odvijal poseben dogodek. Praznovali smo 150-letno obletnico nastanka Periodnega sistema kemijskih elementov. Učenci so se igrali, tekmovali in na drugačen način spoznali Periodni sistem. O tem smo pisali že na spletni strani šole. Na kratko pa je bilo takole: učenci so tekmovali v mešanih skupinah 8. in 9. razredov. Zmagovalni skupini smo imeli kar dve. Nagrada za učence zmagovalci dobili obisk Hiše iluzij.

Po predhodnem dogovoru z učenci smo v četrtek, 9. 1. 2020, z nagrajenimi učenci obiskali Hišo iluzij. Spremljali sta jih učiteljici kemije in angleščine. Imeli smo prijaznega vodiča, ki nam je na enostaven in zanimiv način razlagal optične prevare. V Hiši iluzij imajo veliko eksponatov in ogledal. Stopili smo v vse sobe, v vseh nadstropjih. Slikali smo se. Tudi vodič nas je z veliko potrpežljivostjo slikal. Zelo smo uživali! Nekatere trenutke s fotografijami smo podelili tudi z vami spoštovani bralci našega časopisa. (Foto in besedilo Christine Mazmalyan)

KULTURNI DAN CANKARJEVEM DOMU

V sredo, 5. 2. 2020, smo imeli učenci od prvega do četrtega razreda kulturni dan. Odpravili smo se v Cankarjev dom. Četrtošolci so si ogledali opero Snežna kraljica. Učenci od 1. do 3. razreda pa smo obiskali prireditev Afriški živalski raj. Tretješolci smo v šoli spoznavali vrste gledališč, vrste lutk in poklice v gledališču.

Ob tem smo spoznali, kako nastane gledališka predstava, kako pripraviti rekvizite in sceno ter kako si lahko ustvarimo kostume. V 3. b smo izdelali prstne lutke. Pripravili smo mini gledališče. Delo je potekalo po skupinah. Svojo predstavo smo pokazali svojim sošolcem v razredu.

Spomnili smo se tudi na bližajoči se slovenski kulturni praznik. Učenci so zapeli himno. Povedali so pravila obnašanja ob poslušanju himne. Videli smo slike iz življenja Prešerna in slikanice njegovih znanih pesmi. Prebrali smo si pesem Povodni mož. Pred odhodom smo ponovili pravila kulturnega vedenja v gledališču in avtobusu.

Nato smo se odpravili v Cankarjev dom. Ogledali smo si predstavo Afriški živalski raj. Bila je zanimiva, ker so v njej nastopili otroci. Uživali smo v petju, živi glasbi in plesu.

Po predstavi smo se odpeljali v šolo in po kosilu odšli v sončen dan. (Foto in besedilo: Marjeta Bilban)

OBISK BODOČIH PRVOŠOLCEV

V četrtek, 6.2. 2020, smo v 1. in 2. razredih odprli vrata bodočim prvošolcem. Ko so nas obiskali, so lahko pokukali v učilnice. Skupaj z nami so sodelovali pri pouku. Postavljali so vprašanja, če jih je kaj zanimalo. Čas druženja je hitro minil. Mi jih septembra že nestrpno čakamo! (Foto in besedilo: Mateja Drobnič Herman)

Bodoči prvošolci so se lahko preizkusili v različnih delavnicah. Le kako jim je šlo? So jim na pomoč priskočili učenci 2. razreda?

V ŠOLO (Neža Maurer)

Mama, kupi čevljičke,
naša Anka v šolo gre!
Očka, kupi torbico –
Anka se učila bo.

V torbico bo zvezke dala,
v zvezke črke pripeljala.
Vsako bo poklicala,
v zvezek jo narisala.

Ko bo črke vse poznala,
bo debele knjige brala.

(vir: <http://igramose.blogspot.com/p/pesmi-deklamacije.html>)

MLADI GLASBENI NOVINARJI OŠ LIVADA SO DELOVALI PRI SNEMANJU ODDAJE HUDO! PRVEGA PROGRAMA RADIA SLOVENIJA

Če ste 8. februarja dopoldne morda poslušali Radio Prvi, zasledili oddajo HUDO! o operi in baletu in zaslišali znane glasove, ste čisto prav slišali! Zoja Skok iz 2.a, Aleks Andrekulović in Serhiy Solonko iz 6.a, Aditi Railla iz 6.b, Sumeja Mahmić iz 7.a, Maid Durić iz 7.b in Patricija Novak Gortan iz 9.b so za nekaj dni postali čisto pravi glasbeni novinarji in v sodelovanju z novinarko Radia Slovenija, Tadejo Bizilj, in pod mentorstvom učiteljice Hane ob kulturnem prazniku, 8. februarju, pripravili in posneli skoraj uro trajajočo radijsko oddajo "Od opere do baleta". V času priprav na snemanje so učenci z učiteljico obiskali Radio Slovenija in SNG Opera in balet Ljubljana. V radijski hiši jih je sprejela novinarka Tadeja Bizilj, ki jih je povabila v

čisto pravi radijski studio in jim razložila osnovna novinarska načela, posneli pa so tudi že prvi del oddaje - kako osnovnošolci razmišljajo o kulturi ter o opernih in baletnih predstavah.

Drugi del priprav je bil obisk operno-baletne hiše in ogled prostorov, ki so sicer ljudem skriti in nedostopni. Ogledali so si orkestrsko luknjo, stali na odru, sedli celo na prestola, ki sta takrat bila na odru, videli pa so tudi prostore pod odrom, za odrom, dolge hodnike, polne kostumov, režijsko sobo in vadbene prostore pevcev in baletnikov.

V sredo, 5. februarja, se je glasbeno-novinarska ekipa po pouku ponovno odpravila proti SNG Opera in balet Ljubljana. Sledilo je snemanje osrednjega dela oddaje HUDO! – intervjuji z zaposlenimi v operno-baletni hiši. Livadski novinarji so naredili intervjuje z operno pevko, korepetitorko, inšpicientom, šepetalcem, baletko in lektorico in spoznali mnogo zelo zanimivih podrobnosti o

omenjenih poklicih in zakulisju nastajanja opernih in baletnih predstav. Vse bralce Komarčkovih novic prijazno vabimo k poslušanju oddaje, ki jo najdete na spodnji povezavi: <https://radioprvi.rtvslo.si/2020/01/hudo-161/>
(Besedilo in foto: Mladi glasbeni novinarji in učiteljica Hana Mačkovšek)

PUST

Za pusta smo imeli tehniški dan. V šolo smo prišli oblečeni v pustne kostume. Za malico smo jedli krofe. Potem smo odšli v malo telovadnico, kjer smo imeli koliščarske igre. Dopoldan so nas obiskali tudi kurenti s Ptuja. Prišlo je dvajset kurentov. Med njimi so bili tudi otroci. V telovadnici so močno zvonili s svojimi zvonci, da bi pregnali slabe stvari in zimo. Ta dan je bil zelo zabaven, vesel in poln različnih zanimivih doživetij.
(Besedilo: Zoja Skok, 2.a, foto: Lea Podpečan)

IZDELOVENJE KURENTOV

V oddelku podaljšanega bivanja v 2. B razredu smo v tednu pusta spoznavali pustne običaje in etnografski pustni lik - kurenta. Pogovarjali smo se o tem, kdo je kurent, si ogledali, kakšen je in spoznali, kaj je njegova naloga. Naučili smo se, da je kurent dobro poznana pustna šema v okolici Ptuja. Njegovo poslanstvo pa je odganjanje zime in priklic pomladi oz. odganjanje zla in prinašanje nečesa pozitivnega. Dobro jim je šlo, kajne?

Izdelovali smo tudi kurente iz kartona in papirja. Učenci so se odločali za pernatega ali rogatega kurenta. Kožuh kurenta smo ponazorili s tankimi trakci papirja, nalepljenimi na kartonast valj. Masko pernatega kurenta smo opremili s predelom oči, nosom oz. rilcem, dolgim rdečim jezikom in brki iz papirja. Na vrh smo mu pripeli pisane trakove, za katere smo uporabili volno različnih barv, ki smo jo privezali na ogrodje iz lesenih zobotrebcev. Rogatemu kurentu smo namesto trakov na vrh maske pritrdili dva rogova.

Kožuh smo obežili z zvonci, za katere smo uporabili testenine. Pozabili nismo niti na ježevko, ki jo nosi kurent vedno s seboj. Za izdelavo te so učenci uporabili svojo domišljijo in uporabili materiale po lastni presoji. Izdelki so iz dneva v dan dobivali bolj prepoznavno obliko in na koncu načrtovano podobo.

Učenci so skozi proces izdelave spoznali skoraj vse podrobnosti te pustne maske. Ob tem so sodelovali in si med seboj pomagali. Na svoje delo so bili ponosni in so ga z veseljem pokazali drugim. (Foto in besedilo: Iva Lah)

UDELEŽBA NA 22. MEDNARODNEM ZIMSKEM FESTIVALU OTROŠKE REKREACIJE – KOPAONIK 2020

Od 22. februarja do 1. marca se je ekipa OŠ Livada Ljubljana udeležila 22. Mednarodnega zimskega festivala otroške rekreacije na Kopaoniku. Gre za tradicionalno srečanje, tekmovanje in druženje otrok iz različnih držav. Letos so se festivala udeležile ekipe iz Srbije, Hrvaške, Slovenije, Kosova in mednarodna ekipa UNHCR-a (mladostniki, prosilci za mednarodno zaščito). Čeprav sta bili najavljeni tudi ekipi iz Bosne in Hercegovine in Črne Gore, se zaradi organizacijskih težav srečanja nista mogli udeležiti.

V spremstvu dveh učiteljev, spremljevalcev, se je 20 učencev v soboto, 22. februarja 2020 odpravilo z vlakom iz Ljubljane proti Beogradu, kjer je bil prvi postanek (nočitev), na dolgi poti do Kopaonika. Naslednji dan smo z avtobusom nadaljevali pot do končne destinacije. Udeleženci

festivala smo bili nameščeni v Hotelu Junior v Brzećah. Letos so ekipo Livade sestavljali učenci petega, šestega in sedmega razreda. Gre za učence, ki so bili za redno in prizadevno delo v šoli ter vzorno vedenje nagrajeni. Ekipa OŠ Livada je bila razdeljena v dve skupini. Skupina mlajših učencev si je nadela ime Alians, starejši pa Anonymus. Program in aktivnosti na festivalu so potekali čez cel dan. Vreme je na začetku nekoliko ponagajalo, ker zimski festival brez snega ni ravno to, kar smo si obetali, a zato smo na svoj račun prišli zadnje tri dni, ko je zapadlo 10 cm snega. Sledilo je obilo sankanja in »kliskanja« v prostem času.

Tekmovalni del festivala se je začel ob 8.00 zjutraj s pozdravom soncu, po zajtrku pa so sledile dopoldanske aktivnosti, ki so v glavnem potekale zunaj: iskanje zaklada, pohod in tek

do spomenika, cirkuške delavnice, frizbijada, lokostrelstvo, flag-football, tek na smučeh, vlečenje vrvi, nogomet... Pred kosilom je bila vsak dan dnevna žurka. Po kosilu in zasluženem počitku so se nadaljevale popoldanske aktivnosti v hotelski dvorani. Zvečer, po večerji, med 20.30 in 23. uro pa so se izvajali tematski žuri v hotelski diskoteki: spoznavni žur, večer »odštekanih

frizur«, maskenbal, »talenti – pokaži kaj znaš« ipd. Seveda je bil najbolj žalosten zadnji večer. Terjal je veliko solz in obljub! Izkušnjo bo treba obvezno ponoviti, druženje nadaljevati in poznanstva utrditi. Ekipe OŠ Livade se je v Ljubljano vrnila z bogato izkušnjo, sklenjenimi novimi prijateljstvi, z mislimi na simpatije, ki so se rodile na Kopaoniku, polna vtisov in še z nečem, na kar smo izredno ponosni – pokalom za FAIR PLAY, ki sta ga zaslužno prigarali obe ekipi. Bravo, naši učenci! S ponosom to lahko izrečeva oba učitelja spremljevalca. (Foto in besedilo: Samir Haznadar in Tjaša Gale)

TRETJEŠOLCI SMO SE PA »LUŠTNO NA ČŠOD ŠKORPJON IMEL'«

Med 24. in 28. februarjem 2020 smo bili tretješolci na taboru v ČŠOD Škorpjon, Veliki Boč nad Ostrim vrhom. Imeli smo veliko zanimivih aktivnosti, ki nam jih je pripravila vodja tabora Marijana Prek v sodelovanju z učiteljico 3. b in učiteljji ČŠOD. Najbolj nam je v spominu ostalo pležuhanje.

Pležuh je stara smučka, na kateri je lesen kvader, visok in širok 20 cm, dolg okoli 30 cm. Na ta kvader je le pritrjena lesena ploskev v širini naše zadnje plati in ročaj, da se lahko oprimeš. Spuščali smo se po snežni strmini v sredo popoldan in četrtek popoldan. Odšli smo peš v Avstrijo, pa ne po nakupih, ampak na sprehod v snežni idili. Oblekli smo pelerine. Izgledali smo kot Gargameli in Smrkeci

Ko smo prišli v dom, nas je pričakal gospod ravnatelj, Goran Popović. Podaril je sladkarije in prenesel nam je lepe pozdrave z Livade. Ne moremo mimo pustovanja. Brez Smrkete ne gre. Vodila je predstavitev mask in ples. Z nami je odšla tudi na Žavcarjev vrh. Prenočila je pri dveh sošolcih, ker sta pogrešala starše. Zadnji dan je prehitro prišel.

Celo avtobus je v vetru in snežnem nanosu počakal sredi hriba. Na pomoč so mu šli učitelji CŠOD-ja s traktorjem. S polurno zamudo smo krenili v Ljubljano. Stekli smo k mamicam v naročje in v lep sončen vikend. Več fotografij in naših dogodivščin najdete na spletni strani šole. (Foto in besedilo: Marjeta Bilban)

OBISK PLEČNIKOVE HIŠE

V torek, 3. 3. 2020, smo imeli učenci 3. razredov arhitekturno obarvan dan. V šoli smo z dramatzacijo spoznali, kaj vse je potrebno od nakupa zemljišča do vselitve v zgrajeno hišo. V pomoč nam je bila Smrketina hiša. Nasmejali smo se sošolcem. Ko je bila hiša zgrajena, pa nam jo je vzela Smrketa, ker nismo »odplačevali« kredita.

Zdaj samo gledamo, kako se ima nova stanovalka prijetno v zgrajeni hiši. Po igri vlog smo si ob slikah ogledali Plečnikova dela in jih poimenovali. Ogledali smo si tudi njegovo sliko. Nato smo odšli peš do Plečnikove hiše. Med potjo sta nas spremljala dež in sonce. Med sprehodom smo srečali učiteljici Marijano in Ivo z učenci 3. a. Prijazno smo se pozdravili in odhiteli naprej. V muzeju smo se razdelili v dve skupini. Ogledali smo si hišo, v kateri je ustvarjal naš arhitekt,

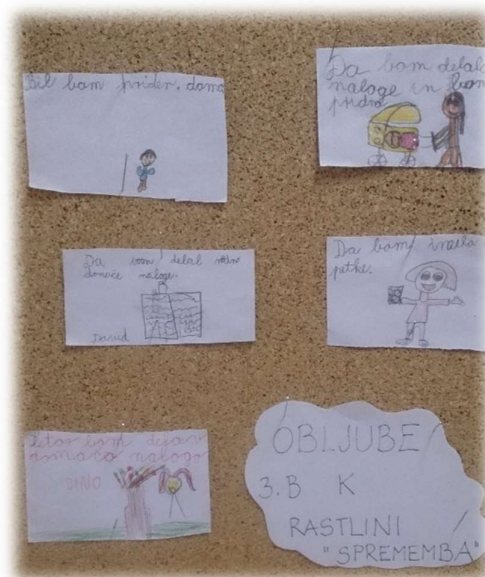
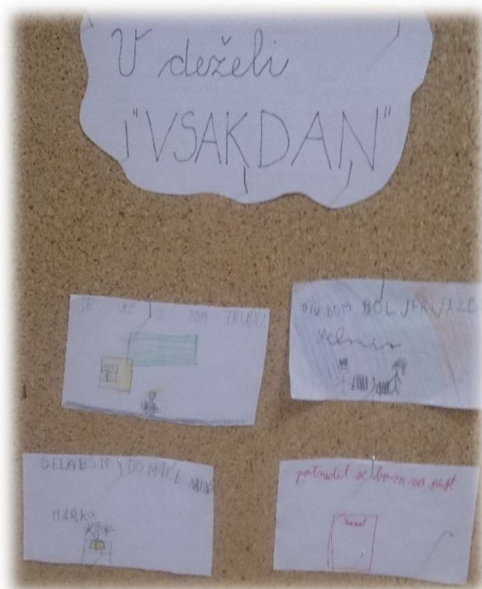
Jože Plečnik, ki je živel ob Trnovski cerkvi. Spoznali smo njegovega hišnega ljubljénčka. Psu je ime Sivko. Po ogledu smo bili gradbeniki in arhitekti. Zgradili smo objekt z lesenimi kockami, ki so nam jih ponudili tamkajšnji vodiči. Bili smo pohvaljeni. Na poti domov smo bežali pred kapljicami dežja. Uspelo nam je. Zahvalili smo se učiteljici Lei za

spremistvo in odšli na kosilo. Po kosilu smo narisali načrt svoje sobe. (Foto in besedilo: Marjeta Bilban)

SEMENA SPREMEMB - PROJEKT V 3. B RAZREDU

Od 15. oktobra dalje v 3. b poteka prav zanimiv projekt z naslovom Semena sprememb. Izvajamo ga ob različnih priložnostih. Najprej smo se v okviru razrednih ur pogovorili, kaj so to spremembe. Kako lahko spreminjamo sebe in s tem celo skupino, razred. Brez Smrkte in Zlatke ne gre. S pesmijo Zlata ladja smo odpotovali v prav zanimivo deželo, ki se imenuje » DEŽELA VSAKDAN«. Ni tako dolgočasno, kot se sliši. Konec oktobra smo zasadili semena. Opazovali smo, kako se rastline spreminjajo. Če ima rastlina korenine, požene svoje steblo proti soncu. Če ga nima, oveni. V deželi Vsakdan smo dali zaobljube rastlini, ki je bila najvišja. Imenovali smo jo Sprememba. Naše obljube so bile usmerjene v spremembe delovnih navad. Obljubili smo, da se bomo učili, redno delali naloge in pomagali drug drugemu.

Učiteljica redno pregleduje naloge, blagor se njej, lahko je biti učitelj. Pa je res tako? V novembru smo postali učitelji tudi mi, učenci. Ni tako enostavno biti učitelj. Vodili smo ure pri naslednjih predmetih: MAT, SLJ, LUM in ŠPO.

V skupini smo bili po trije ali štirje. Najtežje je vzdrževati red v razredu. Sošolci so sprva poslušali potem pa... Na pomoč nam je priskočila učiteljica. Vse se je izteklo dobro. V decembru smo si izrekli voščila preko razrednega nabiralnika in s pisanjem sporočil nadaljevali še v januarju. Rastline so se nam posušile, ker so počitnice predolgo trajali. Bili smo nesrečni, saj je učiteljica rekla, da rastlina sprememba raste v nas samih. V februarju smo se podali v življenje nekoč.

Raziskovali smo načine, kako lahko brskamo po preteklosti. Skupine so bile zanimive, saj smo jih določili z žrebom. Naredili pa smo tudi načrt sodobne hiše za našo brezdomko Smrketo. Njena stara hiša se je razpadla. Učiteljica jo je vrgla v smeti v decembru. Med gradnjo hiše smo ji priredili z učenci 3. a lutkovne igrice, ki smo si jih izmislili s prstnimi lutkami. Veliko se dogaja v našem razredu.

So semena že pognale korenine? Hm, to bo pokazal čas. (Foto in besedilo: Marjeta Bilban)

TABOR 9. RAZREDOV V ČŠOD ŠKORPIJON

Od 19. 12. 2019 do 23. 12. 2019 so šli devetošolci z učiteljico Evo in Andrejo šli na tabor.

pričakujemo nov dan.

1. dan

Uspešno smo preživeli prvi dan. Dejavnosti so potekale po predvidenem programu:

izdelali smo si napravo za merjenje smeri vetra, preizkusili smo se v lokostrelstvu, zvečer pa smo se sprehodili do avstrijske meje. Z navdušenjem

2. dan

Današnji dan smo skoraj v celoti preživeli na soncu in svežem zraku. Dopoldne smo raziskovali gozd, spoznavali njegovo rastje ter živali, ki bivajo v njem. Po kosilu smo se povzpeli na Žavcarjev vrh, zvečer pa smo spoznavali ozvezdja.

Jutri se polni novih znanj vračamo domov.

3. dan

Zadnji dan našega tabora smo se posvetili konjem. Učenci so jih najprej očistili, jih osedlali, najpogumnejši pa so se preizkusili tudi v sedlu. Ugotovili smo, da skrb za konja ni enostavna. V popoldanskih urah smo se vrnili v Ljubljano. (Foto in besedilo: Andreja M. Montanič)

LITERARNI PRIPSEVKI PREDMETNE STOPNJE

PROSTORNINA

Kralj Hieron je dal poklicati predse pomočnika: «Poslušaj, ugotovi, če mi je zlatar sunil kaj zlata, ko mi je delal krono. Ti si šef za te reči, tebi bo to igrača.» Pomočnik ves vesel: »Enostavno! Težo krone delim z njeno prostornino. Če dobim število 19,31- je iz čistega zlata. OJEJ! Toda kako izmeriti prostornino krone« Pomočnik ves izgubljen: »Kar skopati se moram, tako sem se preznojil. Glej, voda teče iz kadi, če se potopim vanjo, HEVREKA!! Krono bom potopil v posodo, napolnjeno z vodo. Prostornina vode, ki bo stekla čez rob, je enaka prostornini krone!« In kot spomin na ta dogodek imajo danes ŠVEDI in ČEHI krone, marsikdo pa jo ima tudi v ustih. In če ga kdo spiže čez mero, pravimo: »VI GA PA KRONATE« In tako je pomočnik ugotovil in razkril računanje prostornine.

Sumeja Mahmić, 7.a

PINK PONK

Nekoč, v davnih časih je kitajski cesar tulil: «Uh, kako sem nesrečen! Nihče mi ne more povedati, koliko tehta moj slon.» Imel je tri sužnje. Prvi je rekel: «Naj ti ponovim, o mogočni vladar, naše tehtnice so prešibke.» Drugi je rekel: «Edino to vemo, da je zdaj 20 kilogramov težji kot prej.» Tretji je rekel: «Ker je pojedel 20 kg banan.» Četrti je rekel: «Jaz predlagam, razsekajmo slona na male koščke, stehajmo vsak kos, seštejmo in zvedeli bomo, koliko je težak.» Cesar ves besen in jezen ga gleda in pravi: «Osel neumni, mojega ljubega mucu mucu slona ne pustim razsekati! Razglasite po vsem cesarstvu, da kdor stuhta, kako bi stehali živega slona, dobi vrečo riža, 100 metrov kitajskega zidu in cesarjevo hčer za ženo.» Nek petletni deček, ki mu je bilo ime PINK PONK, je takoj pritekel in rekel: «Oho, jaz imam idejo. Slona dajte na ladjo in označite, do kam se ladja pogrezne. Potem slona ven, isto ladjo pa napolnite s kamenjem, dokler se ne potopi do označene črte. Kamenje potem stehajte. Kolikor tehta vse kamenje, toliko tehta tudi slon.» Vladar je bil zelo presenečen: «Odlična ideja, Pink Ponk, postavljam te za svojega prvega ministra, ker si tako brihten, boš gotovo še kaj stuhtal. Pravkar sem se namreč domislil neke igre z belo žogico.»

Sumeja Mahmić, 7.a

VOLK IN OVCA

Nekega lepega dne se je volk sprehajal po vasi. Naenkrat je zagledal ovco, ki je bila na travniku. Takoj je začel razmišljati o tem, kako bi jo pojedel. Zelo tiho in počasi se je sprehodil do ovce in jo zgrabil. Hotel jo je takoj pojesti. Nenadoma ovca pogleda volka in ga milo prosi, naj je ne poje in ko bo on v težavah, mu bo ona pomagala. In volk je res ni pojedel.

Minili so dnevi, meseci, leta ... Nekoč pa je bil volk res v težavah. Lovec je želel ubiti mladega volka. Ovca se je spomnila, da je prav to tisti volk, ki jo je pustil živeti. Lovec je že nameril puško v volka. Takrat pa je ovca hitro stekla do lovca in ga porinila. Lovec je padel. Ni mogel ustati, ker ga je vse bolelo, saj je padel na kamne. Ovca in volk sta pobegnili. Volk je bil ovci zelo hvaležen. Od takrat sta bila ovca in volk najboljša prijatelja.

Nauk zgodbe: v nesreči spoznaš pravega prijatelja.

Melisa Kujuković, 7.a

V SEDMEM RAZREDU SMO SE POSKUSILI V PISANJU BASNI ...

VOLK IN SRNA

Nekega dne se je srna odpravila jest v gozd. Bila je zelo lačna, veselila se je kosila. Na njeno nesrečo pa je bil tedaj v gozdu tudi volk. Tudi on je prišel na kosilo. Tisti dan je bil še posebej lačen. V daljavi je zagledal srno in odpravil se je k njej: »Kaj pa ti počneš tukaj, srna?« »Iščem travo za kosilo.« Volk je pri sebi pomislil, da je ne more kar tako požreti, ampak si mora nekaj izmisliti, da jo bo z razlogom požrl. »Nesramnica, kar tako si drzneš v moj gozd in jesti mojo travo.« »Saj jaz tu živim že mnogo let in jem kar koli.« »Kakšna debela laž, to je moj gozd. Še zmeraj se spomnim, kako nesramna si bila pred petimi leti. Napadla si me brez razloga ter me užalila.« »Saj jaz imam komaj tri leta, nikakor ne bi storila česa takega.« Volk je videl, da je ne bo prepričal v njeno krivdo. Bil je lačen in jo je vseeno požrl. Na žalost je že tako, da močnejši vedno zmagata. Čeprav je bila srna poštena in je govorila resnico, je to ni rešilo in končala je kot volkovo kosilo.

ŠIRIN BADIJ, 7.A

ZAJEC IN LISICA

Nekega dne se je zajec odločil, da bo šel poiskati hrano za zimo. Medtem ko je iskal hrano, ga je lisica ves ta čas opazovala. Ko si je zajec poiskal hrano, je odšel domov. A lisica je hitro stekla k njemu in ga vprašala, če ji da malo hrane. Zajec ji je rekel, da ne, vprašal jo je, zakaj si sama ne poišče hrane. Lisica ga je žalostno pogledala in zajec je vseeno privolil. In tako je zajec pomagal lisici poiskati hrano. Potem pa se je res odpravil domov. Naslednji dan je zapadlo toliko snega, da je zakrilo zajčev dom in vhod vanj. Lisica je hitro odšla k zajcu in mu pomagala narediti vhod v hišo. Zajec ji je bil zelo hvaležen in jo je povabil k njemu v hišo, skuhal ji je čaj in ji ponudil hrano. Tako sta zajec in lisica postala najboljša prijatelja. Nauk: v nesreči spoznaš prijatelja.

HANA CERIČ, 7.A

KDOR DRUGEMU JAMO KOPLJE, SAM VANJO PADE

Nekoč se je ustvarila neka vasica in v tej vasici so bile štiri hiške. V vsaki hiški sta bili po dve mački in so vse hodile v isti razred.

Nekega dne se je začela šola. Zjutraj so se vse srečale in so šle skupaj na avtobus. Ampak niso vedele za eno mačko in so jo takoj začele zmerjati in pljuvati. Ona je bila zelo majhna in proti temu ni mogla nič. Prišla je v šolo prvič in vsa umazana. Vsi so jo čudno gledali. Na koncu hodnika je srečala nekega zelo lepega mačka. Ona se mu je nasmehnila in pobegnila hitro v razred. On je videl, da jo je sram. Ko se je končala šola, jo je povabil na čaj. Ona je rekla, da ne more, da gre lahko naslednji dan. To je bil najlepši mačkon na šoli. Mamici ni smela nič povedati. In je šla v sobo in začela pisati in razmišljati o njem. Zjutraj, ko se je spet srečala z mačkami, je imela napisano MOJ MAČKON. Ta glavna mačka je takoj vedela, kdo je to in v šoli ga je povabila na kavo. Ta mačka ni vedela in je po šoli šla na mesto, kjer sta se dogovorila. Videla je glavno mačko in mačkona skupaj. Takrat se je obrnila in odšla domov jokati. Glavna mačka se je smejala. Prišel je vikend in glavna mačka ji je zagrozila. Mačkica je šla takoj obrisati ime z roke. Naslednji dan je bila šola in je imela rojstni dan. Mačkon je to vedel in ji pripravil presenečanje. Mačkica, ko je prišla v šolo, se je presenetila in skakala od veselja. Zraven mačkona je stala mama. Mama ji je rekla, da vse ve in dovoli, da je njegova punca. Ona ga je poljubila in si je nataknila prstan. Medtem ko ji je nataknil prstan, je prišla glavna mačka in se je začudila in šla ven. Vsi so se ji potem smejali. Ona se je preselila z njim in sta si ustvarila srečno družino. Glavna mačka je postala brezdomka.

NAUK: Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.

SUMEJA MAHMIČ, 7.A

PRISPEVKI RAZREDNE STOPNJE

PRINCESKINE SANJE

Nekoč je živela princesa Sandra. Živela je na gradu z mamo in s petimi sestrami. Sandra je bila najstarejša, zato je bila tudi najbolj pametna. Izkazalo se je, da je najpametnejša sestra princeska Lina. Povrh vsega tega ljubosumja nanjo, je tu še najmlajša. Sandra se je zato odločila, da bo spakirala in šla od doma. Minevali so dnevi, tedni, meseci in leta. Čez eno leto se je odločila oditi tudi princesa Kasandra. Imela je sedemnajst let. Mama Katarina je besnela. Kasandra je bila trmasta kot po navadi. Odšla je in prišli so črni dnevi za družino. Mama se je razjokala in se tolažila z ostalimi štirimi princeskami. Kmalu je odšla tudi tretja hči, imenovana Aleksandra. Ostali dve sestri, Lana in Sara, nista verjeli, kaj se sploh dogaja. Vedeli sta, da ne bosta tako postopili. Lina je bila vesela, da eno leto ni odšla nobena sestra. Mama Katarina je vse tri vpisala na balet. Lani in Sari se je to zdelo super, Lini pa ni bilo všeč, raje je imela matematiko. Mama jo je zaradi tega vpisala na natečaj matematike. Med tem tečajem je živela v vili gospoda »Ajnštajna«. Čez nekaj mesecev se je preselila v vilo. Doma na gradu je bilo dolgočasno, ker ni bilo glasne Line. V vili so bila drugačna pravila, ni kričanja, ne smeš nikamor, razen če koga vprašaš in tako dalje. Lina pa, kot vsak otrok, ne more mirovati. Nekega dne se odloči, da bo ponagajala sosednji sobi. Tiho se vtihotapi v sobo in malo razmeta. Ni vedela, da so tam kamere. Stanovalki te sobe se vrneta in opazita nered. Takoj sta šli do njihove učiteljice. Učiteljica je pogledala kamere in videla Lino, kako se vtihotaplja v njuno sobo. Celo zgodbo je povedala gospodu Ajnštajnu. Zdelo se mu je zelo smešno. Na srečo se Lini ni zgodilo nič, a sta jo žrtvi potegavščine nadržli. Lina ju je prepodila iz sobe in jima pokazala jezik. Minevali so meseci, tedni in dnevi, vse večja možnost je, da bi izpadla. Tako je nekega dne prišla v izbor top tri. Vsi doma so navijali, da bi zmagala.

Spet so imele dva tedna, da napišejo spis. Tokrat so morale pisati o enačbah in neenačbah. Lina se je razveselila, ker ji je to bilo najlažje. Malo težje je zato, ker morajo napisati, kako se računa, kaj je enačba in neenačba in vse ostale težke stvari. Napisala je tri liste vsega, toda bilo ji je dolgčas in napiše še dve strani. Sotekmovalki sta ji zavidali, ker sta napisali samo dva lista, zato sta napisali še en list.

Prišel je ta dan, dan ko ga bodo ocenili. Lina je bila zelo napeta, ampak vedela je, da bo pometla s konkurenco. Vse so ocenili in izvedeli, da je Lina zmagala in gre v finale, z njo pa gre Jana. Njena prijateljica Sara pa bo morala oditi iz vile in se posloviti. Preden je Sara odšla, je eno ušpičila. Lini je strgala vse zapiske in vse tečajne papirje. Nato je odšla iz vile gospoda Ajnštajna. Lina je izvedela za ta kaos in vse povedala direktno gospodu Ajnštajnu. Ta novica je bila zelo preudarna za njega. Pregledal je vse kamere in izvedel, da je to storila Sara. Takoj je sklical sestaneč z njo in njenimi starši. Na srečo je vse kopije papirjev imela učiteljica. Lina si je oddahnila in vse povedala mami in sestram. Sari pa je kazalo, da jo čaka grozna prihodnost. Mislila je, da nihče ne bo izvedel ali videl. Na sestanku ni bilo najlepše, izgledalo je, kot da ji je mačka snedla jezik. Na koncu pa se je vse razrešilo. Prišel je zadnji dan, zadnje ocenjevanje. Na prireditvi je prišel končno ta trenutek, napovedovanje zmagovalca. Na tem slavnostnem dogodku je bila njena družina in seveda moja mama in sestri. Končno so razglasili zmagovalca, in to je bila Lina. Vsi, ki so bili tam, so ji čestitali in se zabavali z njo. Zabava se je končala in vsi so odšli domov. Lino je čakalo nenavadno presenečenje. Komaj je čakala, da pride domov in se končno uleže v svojo posteljo. A nekaj ji bo prekrizalo plane. Prišla je domov in tam so jo čakale sestre, ki so davno odšle. Najstarejša Sandra je imela že dveletno punčko, Kasandra enoletnega fantka in Aleksandra je bila noseča z dvojčki. Z njimi so bili tudi njihovi možje. Do večera so se zabavali in spoznavali. Vse se je končalo lepo, krasno in zabavno.

Ajša Murić, 5.a

ZAJČEK IN ZELJE

Nekoč je živela zajklja, ki je oboževala zelje. Ni imela mladičev, a si jih je zelo želela. Nekoč ji je zajčji zdravnik povedal, da bo dobila mladiča. Komaj je čakala, da bo skotila. Ko je končno skotila, je dobila malega sivega zajčka. Je bilo pa nekaj, kar ji ni bilo ravno všeč. Njen mali zajček ni maral zelja. Preden je to izvedela, mu je zelje dajala za zajtrk, kosilo in večerjo. A ko je ugotovila, da ne mara zelja, je bila

zelo razočarana. Zajklja je zajčka vprašala: «Kaj bi pa potem jedel, če ne maraš zelja?» Zajček ji je odgovoril: «Deteljico». Zajklja si je oddahnila in rekla: »Deteljice imamo pa veliko na vrtu!» Zajčka je odpeljala ven na vrt. Zajček je za večerjo dobil cel kup deteljice. Bil je presrečen.

Zoja Skok, 2.a

DEKLICA V GOZDU

Nekoč je živela deklica, ki je rada obiskovala gozd. Nekoč pa ko je prišla v gozd, se je ponesreči spotaknila ob kamen in padla v mlako. Skoraj bi utonila, a na srečo jo je rešila žaba. Deklica se je zahvalila in poslovala ter mokra odšla nazaj domov. Ko je prišla domov, jo je mama vprašala: «Ja marička, zakaj si pa tako mokra?» Deklica ji je odgovorila, da se je spotaknila in padla v mlako. Deklica se je slekla iz mokrih oblačil in se preoblekla v suha oblačila. Mama pa je mokra oblačila obesila, da se posušijo.

Zoja Skok, 2.a

LJUBEZEN (zgodba iz danih besed na nj in lj)

Nekoč je živel učitelj z enim samim prijateljem. Imel je zemeljskega prijatelja - volka. A učitelj si je zelo želel imeti punco. Po službi se je sprehajal po parku in cingljal z zvončki, ko je šla kakšna punca mimo. V parku je bilo veliko mravelj, ki so se njegovemu cingljanju čudile. Nekega dne je vprašal svojo prijateljico, če bi bila njegova punca. Odgovorila mu je, da seveda. Ime ji je bilo Marta. Obljubila mu je, da bo naslednji večer prišla po prvi poljub. Tisti večer, ko ga je želela poljubiti, so se ugasnile vse luči v hiši. Marta je odšla domov, saj je učitelj moral popraviti razsvetljavo. Tako je imel učitelj dva prijatelja.

Trina Sikirica Nasteska, 4.b

KO UČITELJICA DOBI ŽIVOSREBRNI ZNAČAJ

Nekega dne sem šla v trgovino s starši. Zdelo se mi je, da sem videla učiteljico. Ampak ni mogoče, skakala je po trgovini. Mislila sem si, da to pa že ni moja učiteljica. Naslednji dan sem prišla v šolo. Tam je bila učiteljica. Prišla je v razred in začela jokati. Čez minuto je bila čisto v redu, spuščala glasove, pisala petice v ređovalnico. Ko je bil čas, da grem, sem razmišljala, je to sploh naša učiteljica.

Erna Torič,

5.b

KAJ JE TO ŠKODA

Škoda,
da so izumili stroge
starše, tate in mame,
škoda,
da za otroke uboge
veljajo prepovedi same,

škoda,
da ne pada led,
le led, ker pada sneg.
Ker škoda, da bi padal z neba na vrh gora.
Škoda, da od vzhoda do zahoda
ne razume, kaj je to škoda.
Tone Pavček, prepesnil

Sanel Hamzić, 3.b

UČENCI 5. A RAZREDA SO USTVARJALI PLOVILA

S katerim bi se odpeljali v deželo vaših sanj?

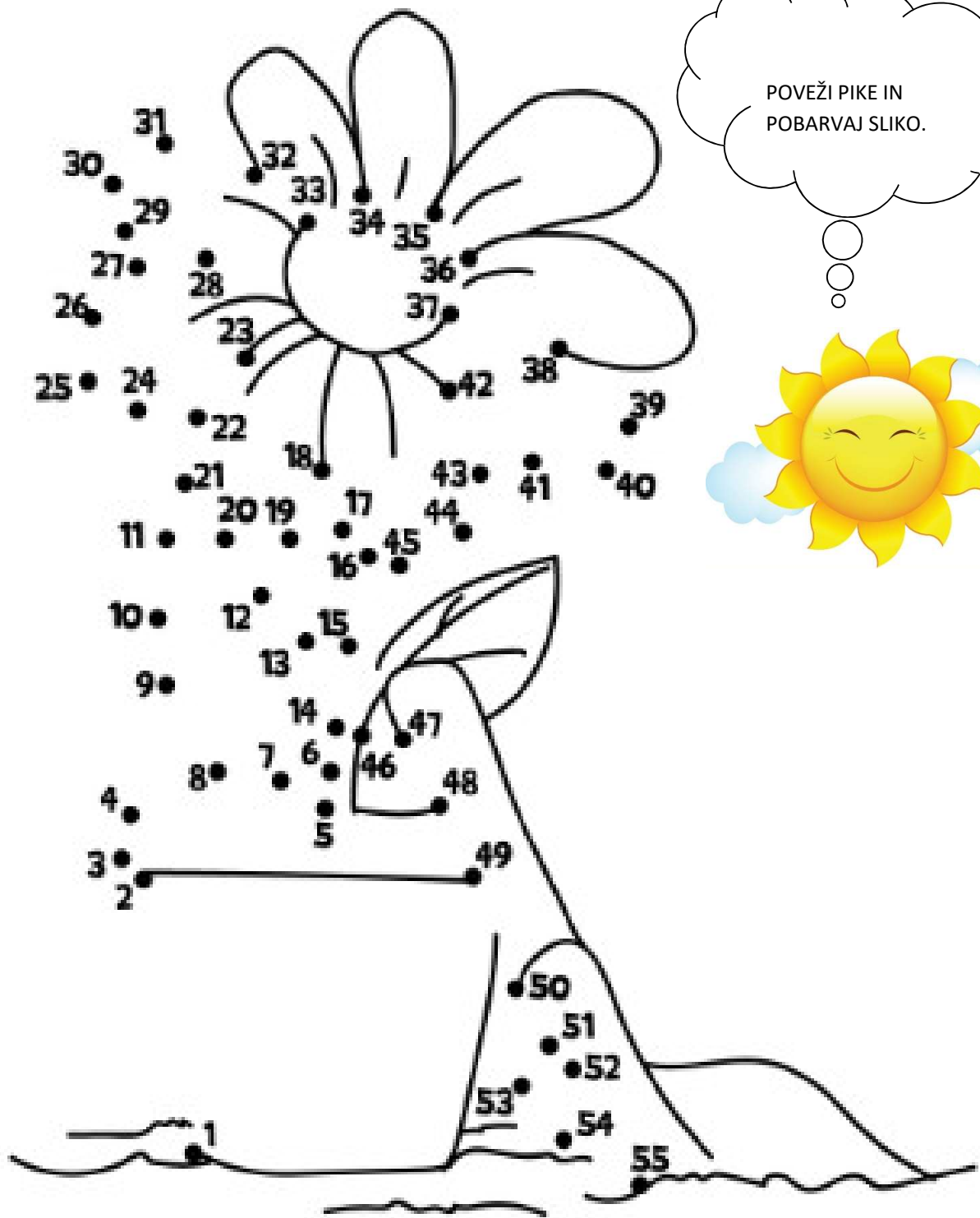
REŠI UGANKI:

Modro in mirno
neskončno se zdi,

s plimo, oseko
raste, kopni.

V hribu posekan,
v dolini obdelan,
pa ne stoji ne v zraku
ne na zemlji.

(VIR: INTERNET)

OSNOVNA ŠOLA LIVADA, Ulica Dušana Kraigherja 2
 1000 Ljubljana, tel. (01) 420 19 60
tajnistvo@oslivada.si, spletna stran: www.oslivada.si
 Uredniški odbor: TIM ZA ČASOPIS OŠ LIVADA
 (Marjeta Bilban, Mateja Drobnič Herman, Vlasta Kunst in Meta Rogelj)

